

og vor Lovgivning at give Moderen til det udenfor Ægteskab fødte Barn den fulde Værgemyndighed og samtidig at ville nægte Moderen til det i Ægteskab fødte Barn Andel i Værgemyndigheden. Det er derfor vedblivende mit Haab, at i denne Sag, hvor de politiske Partiskillelinier dog ikke kan være afgørende, vil man ud over Mindretallet her i Salen kunne regne paa Tilslutning til det Ændringsforslag, vi har stillet under Nr. 1, og som giver den gifte Kvinde lige Ret paa et af de Omraader, hvor det er det allernaturligste at give hende lige Ret, nemlig paa det Omraade, hvor der er Tale om Raadigheden over Barnet og Barnets Forhold.

Det under Nr. 2 stillede Ændringsforslag, der gaar ud paa i Tilfælde af Uenighed mellem Forældremyndighedens Indehavere at kunne appellere til Overøvrigheden, til Trediemand, har ved tidligere Løjligheder været saa indgaaende drøftet her i denne Sal, at jeg ikke i Dag skal gaa dybt ind derpaa. Jeg ønsker dog i Tilslutning til Betænkningen at understrege, at Henvisningen til, at man i Tilfælde af Uenighed mellem Forældrene maa lade det bero ved status quo for Barnets Vedkommende, jo aldeles ikke er en Henvisning, der kan have nogen Vægt, thi Hensynet til Barnets Tarv, til dets Uddannelse vil netop i mangfoldige Tilfælde gøre det nødvendigt, at en Afgørelse i den ene eller den anden Retning træffes, saaledes at netop det: at lade det bero ved status quo, vil være et Udtryk for en Tilsidesættelse af Barnets Tarv. Det kan siges, at Forældrene skal blive enige, men det er kun en almindelig Talemaade, som man kan sige eller skrive, men som ikke har nogen som helst Vægt eller Gyldighed i det praktiske Liv. Derfor, den, som for Alvor her vil anerkende den gifte Kvindes Ligeret i et Forhold, hvor det er allernaturligst at anerkende den, nemlig i Forholdet til Børnene, vil stemme for de af Mindretallet stillede Ændringsforslag, og jeg skal varmt anbefale Tingets Medlemmer at stemme for disse Ændringsforslag.

Justitsministeren (Rytter): Dette Lovforslag er jo som flere andre et Udtryk for det skandinaviske Samarbejde paa Privatrettens Omraade, idet man her har stillet sig paa lignende Maade, som man har stillet sig i Sverige og Norge: at der ikke kunde være Tale om, at man kunde have to Værger for samme Barn. Alle Partier var enige om, at det var uheldigt,

man sagde udtrykkelig fra Socialdemokraternes Side, at det kunde man som Realpolitikere ikke gaa med til. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Tings Velvillie og indstændigt tilraade mine Partifæller at stemme for Lovforslaget, som det foreligger, og altsaa mod Ændringsforslagene.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1—5 (se Tillæg C. Sp. 1993)
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 6 af et *Mindretal* (Heilesen, C. Jacobsen, Kammergaard, Elna Munch, L. D. Rasmussen, Vilhelm Rasmussen og Trier) (se Tillæg B. Sp. 3665)

forkastedes med 47 Stemmer mod 41.

§§ 6—20
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 21 af *Mindretallet under Nr. 1*

forkastedes med 48 Stemmer mod 42.

§§ 21—71
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var

Eneste Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916.

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget findes i Tillæg C. Sp. 2643; Udvalgets Erklæring og Indstillinger findes i Tillæg B. Sp. 3681).

Udenfor Erklæringen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Ændringsforslagene og de Paragraffer, hvortil de var stillet, sattes til Forhandling.

Ordføreren (Pürschel): De Ændringer, som er foretaget i Lovforslaget oppe i Landstinget, er jo for største Delen af formel Art, der er egentlig kun Grund til